

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 6T/45/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215010542
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Lokša
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:7215010542.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Lokšu, prísediacich - Kataríny Prazňákovej a Alžbety Kabátovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.2.2020, takto

r o z h o d o l :

I.

Obžalovaní :

1.) W. J., nar. XX.X.XXXX v R. (v R. republike),
trvale bytom A., X. X;

2.) Q. O., nar. XX.X.XXXX v A.,
trvale bytom A., Z. A. č. X, A.;

3.) M. U., nar. XX.X.XXXX v A.,
trvale bytom P. č. XX, A.;

sú vinní, že

dňa 8.1.2014 v Košiciach na ul. A. XX na Krajskom dopravnom inšpektoráte obž. M. U. so Q. O. ako konateľkou spoločnosti Q. K., s.r.o. predložili nepravdivé údaje a oznámenie zo dňa 12.12.2013, ktorého obsahom bolo predčasné ukončenie lízingovej zmluvy o Autokredite č. XXXXXX na základe predčasného splatenia úveru, na podklade ktorého došlo k tomu, že motorové vozidlo značky X. C. diesel S čiernej metalízy ev. č. vozidla A. XXX D. bolo evidované ako vozidlo bez tiarch a následne dňa 22.1.2014 W. J. uzatvoril s poškodeným V. V. ako kupujúcim kúpnopredajnú zmluvu, na základe ktorej mu uvedené motorové vozidlo v dohodnutej kúpnej cene 85.000,- Eur predal s tým, že V. V. vyplatil obž. W. J. kúpnu cenu v dvoch splátkach po 35.000,- Eur a odovzdal mu ako protihodnotu motorové vozidlo zn. Z. D. FX XX ev. č. A. XXX D. v hodnote 15.000,- Eur, pričom pri uzatváraní kúpnopredajnej zmluvy obv. W. J. vystupoval ako výlučný vlastník osobného motorového vozidla zn. X. C., ktorého majiteľom bola stále spoločnosť V. G. Q. Q., s.r.o. B. čím V. V. spôsobil škodu vo výške 30.000,- Eur a spoločnosti V. G. Q. Q. s.r.o. B. škodu vo výške 48.195,04 Eur

t e d a

obž. W. J.

na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak značnú škodu,

obž. M. U. a obž. Q. O.

poskytli inému pomoc na spáchanie zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona

t ý m s p á c h a l i

obž. W. J.

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

obž. M. U. a obž. Q. O.

trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona vo forme pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

1.) Obž. W. J.:

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre účely výkonu trestu súd zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2.) Obž. M. U.:

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona s použitím § 51 ods. 1 Trestného zákona výkon uloženého trestu obžalovanému súd podmienene odkladá a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona stanovuje skúšobnú dobu vo výmere 4 (štyroch) rokov s uložením probačného dohľadu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j), písm. k) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť preukazovať zdroj príjmov a dostaviť sa v určenom čase na príslušný útvar PZ v mieste jeho pobytu v lehotách stanovených probačným úradníkom.

3.) Obž. Q. O.:

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu obžalovanej Q. O., keďže trest, ktorý jej bol uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 3T 21/2016 zo dňa 27.6.2019 podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona vo výmere 3 rokov s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 4 rokov s uložením probačného dohľadu na dobu 4 rokov je možné považovať za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaväzuje obžalovaných spoločne a nerozdielne nahradiť spoločnosti V. G. Q. Q., s.r.o., so sídlom V. XX, B., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 48.195,04 M. a V. V., nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom A., F. XX škodu vo výške 30.000,- Eur.

II.

Podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodzuje obž. W. J. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 3Pv 294/14 zo dňa 22.4.2015 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 22.11.2013 v Košiciach, vystupujúc ako konateľ spoločnosti W., s.r.o., O., uzatvoril s obv. Q. O. ako konateľkou spoločnosti Q.-K., s.r.o., A. dohodu o postúpení práv a povinností k Zmluve o Autokredite č. XXXXXX, predmetom ktorej bolo prevzatie financovania osobného motorového vozidla zn. X. C. L. S, čiernej metalízy, VIN:N rok výroby 2013, kde touto dohodou postúpil so súhlasom majiteľa tohto vozidla spoločnosti V. G. služby Q., s.r.o., B., práva a záväzky súvisiace s predmetom financovania na spoločnosť Q.-K., s.r.o., A., avšak predmetné vozidlo v rozpore s článkom II. vyššie uvedenej dohody spoločnosti Q.-K., s.r.o., A. nikdy neodovzdal a naďalej ho užíval bez súhlasu spoločnosti V. G. Q. Q., s.r.o., B., čím spôsobil spoločnosti V. G. Q. Q., s.r.o. B.kodu vo výške 78.195,04 Eur; - keďže skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II dňa 27.4.2015 podal Okresnému súdu Košice II obžalobu sp. zn.: 3Pv 294/14 zo dňa 22.4.2015 na obžalovaných W. J., Q. O. a M. U. pre skutok, ktorý bol v bode 1/ obžaloby právne kvalifikovaný ako zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, ktorého sa mal W. J. dopustiť vo vzťahu k poškodenej spoločnosti V. G. služby Q., s.r.o. B., čím mal spôsobiť škodu vo výške 78.195,04 EUR a v bode 2./ obvinený W. J. mal spáchať zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s tým, že Q. O. a M. U. sa ho mali dopustiť vo forme pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky navrhované dôkazy uvedené v obžalobe ako aj dôkazy navrhované obhajobou, ktorých potreba vystala v priebehu hlavného pojednávania.

Obžalovaní M. U. a W. J. v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní nevypovedali, prostredníctvom svojich obhajcov spáchanie trestného činu popreli. Z obžalovaných vypovedala na hlavnom pojednávaní iba obžalovaná Q. O., aj to až po výsluchu svedkov. Urobila vyhlásenie, že je nevinná.

Uviedla, že s obžalovaným M. U. a W. J. sa zoznámila na súdnom pojednávaní v inej trestnej veci (pozn.: vedeného na Okresnom súde Košice II pod sp. zn.: 3T 21/2016). V tom čase bola konateľkou spoločnosti Q.-K., s.r.o. Košice. Stala sa ňou na návrh toho času nebohého D. V., ktorý jej sľúbil za založenie spoločnosti odmenu a zdravotné poistenie bez toho, aby vykonávala podnikateľskú činnosť. Keď jej M. U. ponúkol, či si nechce zarobiť nejaké peniaze za to, že podpíše papiere ohľadom nejakého auta, s jeho návrhom súhlasila, lebo bola vo finančnej tiesni. Vo vzťahu k prejedávanému prípadu uviedla, že ju odprevadil na overenie podpisu na notársky úrad. Kým jej podpis overili, M. U. ju čakal v aute. Asi o dva týždne jej prišli papiere z lízingovky, avšak M. U. klamala, že ich nemá. Keď ich preštudovala, odovzdala ich priateľovi svojej dcéry P. F., ktorý ich údajne odovzdal niekomu z kriminálky. Potom už chodila iba na výsluchy na kriminálku. Spomínané motorové vozidlo Porsche Cayenne nikdy nevidela. Na doplňujúce otázky vypovedala v tom význame, že ako konateľka spoločnosti Q.-K. s.r.o. podpísala lízingovú zmluvu motorového vozidla Porsche Cayenne a ohľadom auta, ktoré je predmetom ďalšieho trestného stíhania (vedeného na Okresnom súde Košice II pod sp. zn.: 3T 21/2016). Až na kriminálke sa dozvedela, že na spoločnosť Q.-K., s.r.o. boli prevedené asi tri ďalšie motorové vozidlá.

Svoje konanie ospravedlnila tým, že bola vo finančnej núdzi a osoby, ktoré ju požiadali o podpisovanie dokumentov jej sľúbili odmenu a zdravotné poistenie. Keďže svoj sľub nesplnili, prestala takéto veci robiť. Ako konateľka spoločnosti Q.-K., s.r.o. podpisovala viacero listín. Potvrdila, že podpísala aj na dopravnom inšpektoráte nejaké papiere, ktoré sa týkali motorového vozidla zn. Porsche Cayenne.

Na druhej strane jednoznačne poprela, že sa jej podpis nachádzal pri jej mene na "Dohode o postúpení záväzkov" zo dňa 21.11.2013, žiadostiach o vykonaní zmeny na krajskom dopravnom inšpektoráte zo dňa 8.1.2014 a 22.1.2014 a aj ďalších písomnostiach.

Obžalovaný M. U. sa k skutku vyjadril až v záverečnej reči. Jeho účasť na trestnom čine mala spočívať iba v tom, že obžalovanú Q. O. doprevádzal na dopravný inšpektorát. Na výpoveď svedka V. Z. podľa jeho názoru nie je možné prihliadať. Obžalovaná Q. O. sa snaží zbaviť trestnej zodpovednosti, pričom poukázal na závery znaleckého posudku, podľa ktorého je evidentné, že podpisy na zmluve o prevode práv a ďalších dokumentoch vyhotovila ona.

Poškodený V. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že W. J. poznal ako podnikateľa, ktorého predmet činnosti bolo požičiavanie luxusných motorových vozidiel. V roku 2013 bol poškodený majiteľom motorového vozidla zn. Nissan Infinity FX 35, ktoré sa mu v auguste pokazilo. Oslovil W. J., ktorý mu vtedy požičal Audi Q7. Predpokladaná oprava motorového vozidla poškodeného sa natiahla asi na 2-3 mesiace. W. J. poškodenému navrhol, že by si od neho kúpil Porsche Cayenne, ktoré bolo v tom čase takmer nové a malo hodnotu 85.000,- Eur. Poškodený stanovil podmienku, že na vozidle nesmú viaznuť žiadne ťarchy, že nesmie byť lízingované, čo mu obžalovaný prisľúbil. S W. J. sa napokon dohodli, že prevezme motorové vozidlo poškodeného (Nissan Infinity) za protihodnotu 15.000 Eur a poškodený obžalovanému doplatí 70.000,- Eur v dvoch splátkach po 35.000,- Eur, čo sa v podstate aj stalo. Peniaze odovzdal poškodený obžalovanému za prítomnosti svojej snúbenice F. A. a K. P. Auto poškodený užíval až do decembra 2013, kedy mu W. J. oznámil, že si ho už môže prihlásiť na svoje meno. U pracovníčky dopravného inšpektorátu X. V. si poškodený predtým overil, že predchádzajúci lízing bol vyplatený, lízingová zmluva zrušená a nič mu nebráni v tom, aby vlastníctvo motorového vozidla mohol previesť na svoju osobu. Pri podpise kúpnopredajnej zmluvy W. J. poškodený vyplatil zvyšných 35.000,- Eur. Dňa 26.2.2014 poškodený dostal anonymný telefonát údajne od spoločnosti SH-K., s.r.o., v ktorom mu bolo oznámené, že W. J. je podvodník a že on nemôže byť majiteľom motorového vozidla Porsche Cayenne. Na dopravnom inšpektoráte mu však stále tvrdili, že jeho vlastníctvo k tomuto motorovému vozidlu je legálne, že majú všetky potrebné doklady aj od predchádzajúcej lízingovej spoločnosti. Asi o týždeň na to bol poškodený v Pube Hokejka so svojim priateľom K. P., kde sa od M. U. a, ktorého

dovtedy nepoznal dozvedel, že W. J. mu podvodom predal motorové vozidlo Porsche Cayenne. Krátko po tom poškodeného oslovila vymáhačská spoločnosť, ktorú zastupoval K. B.. Až vtedy poškodený zistil, že majiteľom vozidla by mala byť spoločnosť V. G. služby Q.. Keďže sa jednalo o úspory, ktoré mal z predaja bytu ako aj z práce v zahraničí, preto poškodený podal trestné oznámenie.

Pri ďalších stretnutiach s poškodeným sa W. J. aj M. U. navzájom očierňovali a obviňovali z podvodov. Spomínali pritom aj Q. O., ktorú poškodený dovtedy nepoznal. Za spoločnosť Q.-K., s.r.o. poškodeného kontaktovali rôzne osoby, ktoré sa predstavovali rôznymi menami advokátov. Domáhali sa toho, aby poškodený motorové vozidlo odovzdal spoločnosti Q.-K.. Po začatí trestného stíhania poškodený po dohode s vyšetrovateľom kpt. Q. vozidlo odovzdal na polícii na ulici Rampovej v Košiciach, kde bolo zaistené asi tri mesiace. Následne podal návrh na predbežné opatrenie, na základe ktorého bolo poškodenému auto z polície vrátené. Na toto auto si robila nárok aj spoločnosť V. G. služby Q. s.r.o.. Keďže poškodený si toto auto chcel ponechať, uzavrel so spoločnosťou V. G. služby Q., s.r.o. mimosúdnu dohodu spočívajúcu v tom, že jej doplatí 30.000 Eur a že oni nebudú sponchybňovať jeho vlastnícke právo k motorovému vozidlu, ktoré nadobudol od W.a J.a. (Uvedené skutočnosti vyplývajú aj z "Dohody o urovaní" z č.l. 350). Poškodený bol ochotný predmetné vozidlo kúpiť za 85.000,- Eur. Sumu 30.000,- Eur však musel vynaložiť za to, aby mohol ostať jeho vlastníkom.

Výpoveď V.a V. potvrdili aj svedkovia F. A. a K. P..

F. A. vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že z obžalovaných pozná osobne iba W.a J.a. Dosvedčila, že jej snúbencovi V.ovi V. v roku 2013 obžalovaný požičiaval rôzne motorové vozidlá, pretože svoje auto Nissan Infinity mal dlhšie v servise. Keďže auto potrebovali, od W.a J.a si napokon požičal aj Porsche Cayenne, ktoré sa rozhodli neskôr od obžalovaného odkúpiť. W. J. bol ochotný odkúpiť od nich aj ich vozidlo Nissan Infinity, ktorého hodnotu stanovil na 15.000,- Eur. Cenu vozidla Porsche Cayenne stanovil na 85.000,- Eur. Dohodli sa na tom, že 35.000,- Eur mu dajú ako zálohu a zvyšných 35.000,- Eur pri podpise kúpnopredajnej zmluvy. V. V. však trval na tom, aby vozidlo Porsche Cayenne nebolo lízingované, zaťažené ani blokové, čo im W. J. sľúbil. W. J. stále tvrdil, že auto je jeho a že ho má napísané na spoločnosť W., s.r.o., ktorej bol konateľom.

Svedkyňa F. A. potvrdila, že obžalovanému najprv odovzdali 35.000,- Eur, ktoré mal zaniest' do Bratislavy, aby vysporiadal všetky lízingové vzťahy. Na odovzdávanie peňazí si zabezpečili ako svedka K. P., ktorý to sledoval. Okolo Vianoc 2013 obžalovanému odovzdali už opravený Nissan Infinity a napokon aj druhú splátku dohodnutej kúpnej ceny vo výške 35.000,- Eur. Pred uzatvorením kúpnopredajnej zmluvy s obžalovaným si V. V. na dopravnom inšpektoráte overil, že na motorovom vozidle neviaznu žiadne ťarchy. Paulína V. z dopravného inšpektorátu ho opakovane ubezpečila, že toto vozidlo môže kúpiť. V januári 2014 došlo k uzatvoreniu kúpnopredajnej zmluvy, na podklade ktorej sa majiteľom vozidla Porsche Cayenne stal V. V.. Pri podpise zmluvy si všimla, že predávajúcim bola spoločnosť Q.-K., s.r.o. Košice. W. J. im vysvetlil, že je jej garantom a v podstate aj jej majiteľ, a že predaj vozidla vo vzťahu k tejto spoločnosti nie je žiaden problém. Obžalovaný W. J. im odovzdal všetky potvrdenia a technické preukazy od vozidla ako aj druhé kľúče a servisnú knižku.

Koncom februára 2014 V.ovi V. telefonoval muž, ktorý sa predstavil ako Dr. Z. a požiadal ho, aby Porsche Cayenne vrátil spoločnosti Q.-K., ktorá je stále majiteľom tohto vozidla. V. V. to preveroval s tým, že X. V. z dopravného inšpektorátu ho opäť ubezpečila, že s kúpou auta bolo všetko v poriadku a tak si V. V. myslel, že došlo k nejakému omylu.

O stretnutí V.a V. s M.om U.om za prítomnosti K. P. v pohostinstve Hokejka mala svedkyňa iba sprostredkované informácie, pričom ich obsah popísala zhodne ako V. V..

Na ďalšom stretnutí s obžalovaným W.om J.om v OC Carrefour bola aj osobne prítomná. W. J. im nevedel vysvetliť, ako je možné, že spoločnosť Q.-K., s.r.o. od nich auto vymáha. Bol zaskočený, červenal sa, a keď mu povedali, že odstupujú od zmluvy pre pochybnosti o legálnosti vlastníctva tohto vozidla, odpovedal im, že peniaze už nemá. Na oznámenie V.a V., že na neho podá trestné oznámenie W. J. nereagoval a odišiel. Vtedy ho videla naposledy.

Svedkyňa F. A. potvrdila, že po nejakom čase volal V.ovi V. aj K. B. z lízingovej spoločnosti. Oznámil mu, že auto je stále majetkom lízingovej spoločnosti a aj on žiadal, aby im auto vrátili. Vzhľadom na skutočnosť, že za neho zaplatili už viac ako 70.000,- Eur, V. V. podal trestné oznámenie, auto odovzdal na polícii a zároveň podal návrh na predbežné opatrenie, aby osoba, ktorá sa vydáva za majiteľa motorového vozidla s ním nemohla disponovať. Nakoniec sa s lízingovou spoločnosťou V. V. dohodol na tom, že im doplatí 30.000,- Eur a že lízingová spoločnosť si už nebude uplatňovať nárok na vrátenie auta od V.a V.. Náklady na auto v hodnote 85.000,- Eur tým pádom prevýšili už 90.000,- Eur.

Svedkyňa F. A. taktiež potvrdila, že v apríli - máji 2014 sa pri OC Carrefour stretli so ženou, ktorá sa im predstavila ako Q. - priateľka W.a J.a. Pýtala sa ich, prečo podali na W.a J.a trestné oznámenie a

vysvetľovala im, že ho oklamal M. U.. W.a J.a sa zastávala. Následne sa V. V. na NAKA dozvedel, že W. J. si u nejakého A. objednal jeho vraždu.

Podobne vypovedal aj svedok K. P.. Potvrdil, že je dlhoročný priateľ poškodeného V.a V.. Vo vzťahu k prejednávanej veci uviedol, že V. V. chcel predať svoje auto zn.: Nissan Infiniti, pretože bolo dosť poruchové. Z uvedeného dôvodu si požičiaval autá od obžalovaného W.a J.a, s ktorým sa dohodli na tom, že W. J. mu predá motorové vozidlo zn.: Porsche Cayenne, za ktoré mu poškodený odovzdá svoje motorové vozidlo zn.: Nissan Infiniti a doplatí mu 70.000,- Eur. V. V. ho požiadal, aby bol svedkom odovzdania peňazí W.ovi J.ovi, keďže sa jednalo o vysoký obnos peňazí. V decembri 2013 si dohodli stretnutie v OC Carrefour, pričom svedok K. P. pri tom poškodeného V.a V. doprevádzal. Ešte predtým peniaze prepočítavali v aute, a keď sa V. V. s W.om J.om stretli, V. V. W.ovi J.ovi peniaze odovzdal. Za podobných okolností mu druhú časť peňazí 35.000,- Eur odovzdal aj v januári nasledujúceho roku. Pri oboch stretnutiach bola prítomná aj terajšia manželka poškodeného F. (rod. A.).

Svedok K. P. potvrdil aj tú časť výpovede poškodeného V.a V., ktorá súvisela s ich stretnutím v pohostinstve HOKEJKA s obžalovaným M.om U.om. Ten mu oznámil, že vlastníkom motorového vozidla PORSCHE CAYENNE je Q. O. a poškodeného žiadal, aby motorové vozidlo odovzdal jej spoločnosti, s čím poškodený V. V. nesúhlasil.

Z rozprávania V.a V. mal svedok K. P. informácie o tom, ako ho oslovil zástupca lízingovej spoločnosti, ktorý sa domáhal, aby im V. V. auto vrátil, pretože lízing na ňom ešte nebol splatený. Podľa dostupných informácií svedok K. P. potvrdil, že poškodený V. V. sa so spomínanou lízingovou spoločnosťou dohodol, že jej nejaké peniaze doplatil a doteraz toto auto užíva.

Svedok K. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal v tom význame, že spoločnosť V. G. služby Q. s.r.o. B. bola vlastníkom motorového vozidla zn. Porsche Cayenne rok výroby 2013, ktorého užívateľom bola spoločnosť W., s.r.o. Humenné, ktorej konateľom bol obžalovaný W. J.. Neskôr boli užívacie práva k tomuto vozidlu postúpené spoločnosti Q.-K., s.r.o. Košice, ktorej konateľkou bola Q. O. a následne opäť postupované na spoločnosť W., s.r.o. Humenné. Poslednú úverovú splátku zaplatila spoločnosť W., s.r.o. dňa 5.11.2013 vo výške 2.134,- Eur. Spoločnosť Q.-K., s.r.o. Košice zastúpená Q. O. nezaplatila žiadnu splátku zo Zmluvy o AutoKredite, preto bolo aj 5.3.2014 začaté s vymáhaním pohľadávok voči spoločnosti Q.-K., s.r.o. Košice. Lízingová Zmluva o Autokredite so spoločnosťou Q.-K., s.r.o. Košice bola zrušená, lebo táto spoločnosť si svoje záväzky neplnila.

Neskôr bolo zistené, že motorové vozidlo bolo na podklade falošných dokladov protiprávne predané poškodenému V.ovi V., ktorý bol zapísaný ako nový vlastník vozidla. Spoločnosť V. G. služby Q., s.r.o. sa s V.om V.om dohodla napokon na tom, že ak V. V. uhradí všetky pohľadávky týkajúce sa predmetného motorového vozidla, stane sa jeho vlastníkom. K naplneniu tejto dohody došlo aj v skutočnosti. K výške spôsobenej škody a schodku, ktorý týmto spoločnosti V. G. služby Q., s.r.o. vznikol, sa K. B. vyjadriť nevedel.

K osobe obžalovaného W.a J.a svedok K. B. vypovedal, že ho poznal osobne. W.a J.a považovala spoločnosť V. G. služby Q., s.r.o. za VIP klienta. Preto mu bolo tolerované viacmesačné meškanie splátok úverov či lízingov. Dovtedy obžalovaný stále všetky pohľadávky zaplatil. Aj za spoločnosť Q.-K., s.r.o. Košice jednal obžalovaný W. J.. Za túto spoločnosť prebral všetky písomnosti potrebné k uzatvoreniu príslušnej dohody a aj kontaktné telefónne číslo spoločnosti Q.-K., s.r.o. sa zhodovalo s telefónnym číslom W.a J.a.

O obžalovanej Q. O. svedok K. B. vedel preto, lebo v tom čase mala od spoločnosti V. G. služby Q., s.r.o. iné motorové vozidlo a mala problémy so splácaním lízingu. Obžalovaný sa mu v prejednávanej príhode niekoľko krát zaručil za to, že dôjde k riadnemu vysporiadaniu pohľadávok voči spoločnosti V. G. Q. Q., s.r.o.. S obžalovanou Q. O. sa svedok K. B. stretol iba raz (24.3.2014), keď bol na výsluchu na OKP, OR PZ Košice na ul. Rampovej. Oznámi mu, že o prejednávanej veci nič nevie, že nevie sa k ničomu vyjadriť.

S obžalovaným M.om U.om sa svedok K. B. stretával dosť často, chodil s ním na kávu. Podľa jeho poznámok sa s ním stretol aj 10.3.2014 v nákupnom centre Aupark v Košiciach. Keďže v tom čase sa Q. O. domáhala odovzdania vozidla Porsche Cayenne do jej dispozície, M. U. mu sľúbil, že sa pokúsi sprostredkovať stretnutie so Q. O.. Na ďalších stretnutiach však uviedol, že sa mu to nedarí. M.a U.a svedok K. B. považoval za kamaráta W.a J.a, vídaval ho v jeho spoločnosti dosť často, stretol ich aj spolu na káve.

Svedok K. B. potvrdil že „Prehlásenie o predčasnom ukončení zmluvy o Autokredite zo dňa 12.12.2013“, ktorým mali štatutári spoločnosti V. G. služby Q., s.r.o. B. deklarovať predčasné splatenia úveru spoločnosťou Q.-K., s.r.o. Košice, ako aj zánik zabezpečovacieho práva k vlastníctvu motorového vozidla zn.: PORSCHE, že je falošné. Referenčná pečiatka spoločnosti V. G. služby Q., s.r.o. B. č. 21 nezodpovedá referentovi, ktorý je oprávnený takéto prehlásenie vyhotoviť. Podpisy štatutárnych

zástupcov, ktoré mali patriť Ing. I. G. a Dr. A. a mali by byť overené 30.5.2013, nie sú ich pravými podpismi.

Svedok V. Z. vo svojej výpovedi potvrdil, že osobne pozná obžalovaných M. a U. a W. a J. a. Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že realizoval prepisy vlastníctva motorových vozidiel pre firmu obžalovaného W. a J. a - W., s.r.o., ktorá mala prevádzku aj v Košiciach. Pre W. a J. a viackrát realizoval prihlásenie motorového vozidla, ktoré si jeho spoločnosť priviezla zo zahraničia. Pri prepise vozidla vyžadoval plnú moc od majiteľa spolu s úradne overeným podpisom ako aj originálne doklady motorového vozidla, ktorého prevod mal zariadiť.

Pokiaľ ide o motorové vozidlo zn. Porsche Cayenne, najprv uviedol, že sa nepamätá, aby takéto vozidlo prevádzkal. Tvrdil, že poškodeného V. a V. ani obžalovanú Q. O. nepozná.

Zo zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania je zrejmé, že v januári 2014 ho M. U. požiadal o vypísanie žiadosti ohľadom prevodu motorového vozidla zn. Porsche Cayenne. Zároveň potvrdil, že pritom mu predložil technický preukaz spomínaného motorového vozidla a okrem iných dokladov aj zmluvu o predčasnom ukončení zmluvy o autokredite, ktorá mu bola predložená k nahliadnutiu. Tvrdil, že tieto písomnosti mu dal do ruky M. U.. Následne popísal okolnosti, za ktorých sa prepisu motorového vozidla zúčastnili M. U. spolu s O., pričom O. ako konateľka spoločnosti Q.-K., s.r.o. podpísala papiere za prítomnosti policajného orgánu, ktoré po ohlásení zobrali so sebou.

Rozpory vo svojich výpovediach vysvetlil tým, že vzhľadom na odstup času si na rozporné okolnosti prípadu presne nepamätal a potvrdil, že k nim došlo tak, ako vypovedal v prípravnom konaní. Rozpamätal sa, že M. U. (s ktorým ho predtým zoznámil W. J.) ho požiadal, aby mu žiadosť na odhlásenie motorového vozidla vypísal a skontroloval preto, aby kvôli tomuto úkonu nemusel chodiť na políciu opakovane. Pokiaľ vypovedal o prítomnosti Q. O. zdôraznil, že jej totožnosť nekontroloval s tým, že totožnosť osoby, ktorá sa zúčastňuje úkonov na dopravnom inšpektoráte je pri tomto úkone overená.

Po predložení listinných dôkazov týkajúcich sa prejednávaneho skutku svedok V. Z. potvrdil, že "Žiadosti o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového vozidla" zn. Porsche Cayenne" zo dňa 6.12.2013, ktorým bolo vozidlo prevedené na spoločnosť Q.-K. s.r.o. a následné prihlásenie tohto motorového vozidla na poškodeného V. a V. ako vlastníka zo dňa 8.1.2014, vypísal on.

Svedok V. Z. aj na hlavnom pojednávaní napokon potvrdil, že pri týchto úkonoch bol na dopravnom inšpektoráte osobne prítomný obžalovaný M. U. a Q. O., hoci obžalovaný M. U. vo svojom vyjadrení k výpovedi tohto svedka túto skutočnosť popieral.

Svedkyňa X. V. vypovedala o okolnostiach týkajúcich sa evidencie vlastníka motorového vozidla zn.: PORSCHE CAYENNE na dopravnom inšpektoráte KR PZ v Košiciach. Na hlavnom pojednávaní potvrdila, že poškodeného V. a V. si pamätá ako pracovníka Kliniky rekonštrukčnej a plastickej chirurgie, kde bola na chirurgickom zákroku. Ako došlo k odhláseniu motorového vozidla Porsche Cayenne si nepamätala v dôsledku odstup času a nedávno prežitých traumatických udalostí. K postupu svojej práce sa vyjadrovala iba všeobecne. Po prečítaní jej výpovede z prípravného konania však potvrdila, že jej výpoveď zodpovedá skutočnostiam, ktoré v nej uviedla.

Vtedy uviedla, že V. V. sa ju pred kúpou motorového vozidla určite pýtal, či tam nie je lízing, či je to v rámci Košíc a podobne. Potvrdila, že auto je bez lízingu a nie je ničím zaťažené, pritom mu poradila, aké doklady si má doniesť.

Vyjadрила sa aj k predloženej Žiadosti o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového vozidla zo dňa 21.1.2014, ktorú sama spracovala. Potvrdila, že na základe predložených dokladov bol držiteľom vozidla jeho vlastníkom, ktorého totožnosť overila z predloženého občianskeho preukazu (pozn.: Q. O. ako konateľka spoločnosti SH-K. s.r.o. Košice). Novým vlastníkom a užívateľom sa mal stať poškodený V. V.. Svedkyňa X. V. si nepamätala, koľko osôb sa uvedeného úkonu zúčastnilo. Dosvedčila, že niekedy je pri okienku aj viac ako 5 osôb.

Tiež potvrdila, že pri ukončení lízingu sa vyžaduje originál vystavený lízingovou spoločnosťou, že lízing bol splatený. Vybavuje ho obvykle držiteľ vozidla.

Poškodený V. V. k výpovedi svedkyne X. V. dodal, že predtým než auto kúpil, bol sa jej opýtať, čo všetko je potrebné na prepis auta. Zároveň ho zaujímalo, či na tomto aute nie sú žiadne ťarchy. Pri prepise auta na jeho osobu ho prekvapilo, že spoločnosť W. s.r.o. toto auto previedla na spoločnosť Q. - K., s.r.o.. Svedkyňa X. V. mu vysvetlila, že sa jedná o prevod medzi spomínanými firmami, pričom zdôraznila, že na aute nie sú žiadne ťarchy. Proti vyjadreniu poškodeného svedkyňa X. V. žiadne výhrady nemala.

Na hlavnom pojednávaní boli vykonané aj listinné dôkazy, ktoré majú rozhodujúcu súvislosť s prejednávanou trestnou činnosťou obžalovaných.

Na podklade Zmluvy o autokredite č. XXXXXX zo dňa 26.8.2013 spoločnosť V. finančné služby Q., s.r.o. B. zastúpená spoločnosťou F. Q. s.r.o. A. poskytla spoločnosti W. s.r.o. Humenné úver na kúpu motorového vozidla zn.: PORSCHE CAYENNE v hodnote 97.667,- Eur s tým, že spoločnosťou W. s.r.o.

Humenné bola uhradená časť kúpnej ceny vo výške 29.300,- Eur a zvyšnú časť (68.366,90 Eur) mala uhradiť v 72 mesačných splátkach.

Vyššie uvedená zmluva bola zabezpečená aj uzatvorením Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva zo dňa 26.8.2013, podľa ktorej vlastníctvo motorového vozidla prechádza na dlžníka až úplným uhradením záväzku. Skutočnosť, že spoločnosť W. s.r.o. Humenné toto motorové vozidlo prevzala, vyplýva aj z Protokolu o odovzdaní a prevzatí vozidla zo dňa 26.8.2013.

Na podklade dohody o plnomocenstve (uzavretej medzi spoločnosťami V. finančné služby Q. s.r.o. B. a spoločnosťou Q.-K. s.r.o. A.) a Dohody o postúpení práv a prevzatí záväzkov (uzavretej medzi spoločnosťami V. finančné služby Q., s.r.o. B., spoločnosťou W. s.r.o. Humenné a spoločnosťou Q.-K. s.r.o. A.) zo dňa 25.11.2013 došlo so súhlasom spoločnosti V. finančné služby Q. s.r.o. B. k postúpeniu lízingu motorového vozidla zn. PORSCHE CAYENNE zo spoločnosti W. s.r.o. Humenné na spoločnosť Q.-K. s.r.o. A. s tým, že spoločnosť Q.-K. s.r.o. A. ako preberajúci dlžník sa zaviazala pokračovať v splácaní úveru účelovo poskytnutého na kúpu uvedeného motorového vozidla. Nesplatený úver mal byť vo výške 68.366,90 Eur.

Dňa 8.1.2014 v Košiciach na dopravnom inšpektoráte obž. M. U. so Q. O. ako konateľkou spoločnosti SH K., s.r.o. predložili žiadosť o zápis spoločnosti SH- K. s.r.o. A. ako vlastníka motorového vozidla zn. PORSCHE CAYENNE, pričom predložili falošné - Prehlásenie spoločnosti V. finančné služby Q. s.r.o. B. o predčasnom ukončení zmluvy o Autokredite z dôvodu predčasného splatenia úveru zo dňa 12.12.2013. Dňa 22.1.2014 bola medzi poškodeným V.om V.om a obžalovaným W.om J.om podpísaná Kúpnopredajná zmluva o prevode vlastníckeho práva k motorovému vozidlu zn.: PORSCHE CAYENNE. Dňa 21.1.2014 na dopravnom inšpektoráte v Košiciach došlo na podklade žiadosti spoločnosti Q.- K. s.r.o. A. k jej odhláseniu ako držiteľa a vlastníka s tým, že dňa 23.1.2014 sa ako jeho nový vlastník prihlásil poškodený V. V..

Na návrh obhajoby bol vypracovaný znalecký posudok X.. X.. M.y Q. z odboru Písmoznalcstva odvetia Ručné písmo, z ktorého je zrejmé, že podpis na originály Dohody o postúpení práv a prevzatie záväzkov zo dňa 22. 11. 2013 vrátane jej príloh je vlastným podpisom obžalovanej Q. O.. Aj podpis na originály žiadosti o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového vozidla zo dňa 8. 1. 2014 a 21. 1. 2014 je s vysokou mierou pravdepodobnosti vlastným podpisom obžalovanej Q. O..

Na hlavnom pojednávaní bol oboznámený aj obsah spisu Okresného súdu A. II sp. zn.: 3T/21/2016. Rozsudkom zo dňa 27. 6. 2019 bola Q. O. odsúdená pre prečin sprenevery, ktorého sa dopustila v podstate na tom skutkovom základe, že ako konateľka spoločnosti Q. - K. s.r.o. A. previedla motorové vozidlo značky Audi A6 ALLROAD na už skôr odsúdenú P. B., čím poškodenej spoločnosti V. finančné služby Q. s.r.o. B. spôsobila škodu 49.623,- Eur.

Aj v tomto konaní bolo zistené, že jej pomáhali W. J. a M. U..

Na naplnenie pojmových znakov zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona sa však vyžaduje preukázať, že páchatel' na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku značnú škodu.

Po vykonaní a vyhodnotení všetkých dostupných a potrebných dôkazov súd dospel k záveru, že obžalovaný W. J. svojím protiprávnym konaním naplnil pojmové znaky zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona po stránke objektívnej aj subjektívnej. Uviedol do omylu poškodeného V.a V. tým, že mu predal motorové vozidlo, ktoré mu nepatrilo. Získal tým od neho prospech v hodnote 85.000,- Eur.

Pri tejto činnosti mu výrazne pomáhali spoluobžalovaný M. U. a Q. O. najmä tým, že zabezpečili, aby motorové vozidlo formálne mohlo byť predmetom predaja, čím ich postavenie bolo možné kvalifikovať vo forme účasníctva podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Obžalovaného W.a J.a zo spáchania trestného činu jednoznačne usvedčuje poškodený V. V., K. P., F. A. a K. B.. Zároveň je usvedčený aj výpoveďou obžalovanej Q. O..

Ich výpovede sú v súlade aj s vykonanými listinnými dôkazmi, z ktorých je zrejmé, že obžalovaný W. J. najprv previedol užívacie právo k motorovému vozidlu na spoločnosť SH-K. s.r.o. A. a po zadovážení falošných podkladov predložených pomocou Q. O. a M.a U., toto motorové vozidlo predal poškodenému V.ovi V..

Obžalovaný M. U. a Q. O. sú usvedčení aj výpoveďou svedka V. Z., ktorý potvrdil, že pre M.a U.a na dopravnom inšpektoráte v Košiciach vypísal potrebné žiadosti o zmenu v evidencii motorových vozidiel. Svedkyňa X. V. potvrdila, že totožnosť osoby Q. O. ako konateľky spoločnosti Q. - K. s.r.o. A. pri podaní žiadosti o zmenu v evidencii motorových vozidiel bola riadne overená.

Obhajoba obžalovanej Q. O. je vyvrátená nielen vyjadrením spoluobžalovaného M.a U.a na hlavnom pojednávaní, ale aj závermi znaleckého posudku, v ktorom bola potvrdená pravosť jej podpisov na rozhodujúcich písomnostiach, na podklade ktorých bol trestný čin spáchaný. Súd neveril jej obhajobe

ani v tom, že sa s obžalovanými M. om U. om a W. om J. om zoznámila až v predchádzajúcom trestnom konaní na Okresnom súde A. II. Z obsahu tohto spisu je zrejmé, že s uvedenými osobami spolupracovala aj na inom trestnom čine, ktorý bol spáchaný podobným spôsobom.

Výpovede vypočutých svedkov boli jednoznačné a o ich pravdivosti súd žiadne pochybnosti nemal.

Tiež je potrebné zdôrazniť, že v obžalobe bolo konanie obžalovaných kvalifikované ako zločin Legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 Trestného zákona (účinného v čase spáchania skutku), ktorého sa mal W. J. dopustiť tým, že iný majetok z trestnej činnosti, v úmysle zakryť jeho pôvod v trestnom čine, previedol na iného a získal tým značný prospech. Spoluobžalovaní M. U. a Q. O. boli obžalovaní podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona ako jeho pomocníci, pretože W.ovi J.ovi pomohli spáchať tento trestný čin odstránením prekážok.

Na naplnenie skutkovej podstaty tohto trestného činu sa vyžaduje preukázať, že obžalovaný najprv získal príjem alebo majetok trestnou činnosťou a následne ho previedol na inú osobu legálne.

V prejednávanej príhode však obžalovaný získal príjem až predajom motorového vozidla, ktorého sa dopustil podvodným konaním. Od jeho konania sa odvodzuje aj kvalifikácia skutku ako trestného činu aj u jeho pomocníkov. Obžalovaný nemohol legalizovať príjem z trestnej činnosti skôr, ako ho sám získal spáchaním trestného činu.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadol na zákonné ustanovenia uvedené v ustanovení § 34, § 38 Trestného zákona a v prípade obžalovanej Q. O. aj na ustanovenie § 44 Trestného zákona. Pritom vychádzal aj z hodnotenia ich osôb na podklade správ a odpisov z registra trestov.

V súlade s ustanovením § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

V zmysle § 34 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U organizátora, objednávateľa, návodcu a pomocníka sa prihliada aj na význam a povahu ich účasti na spáchanom trestnom čine.

Za spáchanie zločinu podvodu podľa 221 ods. 3 Trestného zákona možno uložiť jeho páchatel'ovi trest odňatia slobody od 3 do 10 rokov.

Na obžalovaných W. a J. a M. a U. sa hľadí ako na netrestaných. V mieste bydliska sú hodnotení všeobecne. Priťažujúce ani poľahčujúce okolnosti zistené neboli.

Obžalovanému W.ovi J.ovi súd uložil podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 3 rokov. Prihliadol pritom na jeho rozhodujúci podiel na spáchaní trestnej činnosti.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho pre účely výkonu trestu súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže doteraz nebol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin.

Obžalovanému M.ovi U.ovi súd uložil podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona s použitím § 51 ods. 1 Trestného zákona výkon uloženého trestu obžalovanému súd podmiennečne odložil a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona stanovil skúšobnú dobu vo výmere 4 (štyroch) rokov s uložením probačného dohľadu. Na posilnenie účelu trestu súd uložil obžalovanému povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. j), písm. k) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému a to preukazovať zdroj príjmov a dostaviť sa v určenom čase na príslušný útvar PZ v mieste jeho pobytu v lehotách stanovených probačným úradníkom. Jeho podiel na trestnej činnosti spočíval najmä v tom, že presvedčil Q. O., aby taktiež pomáhala W.ovi J.ovi v podvodnom konaní. V snahe zakryť trestnú činnosť požiadal svedka V. Z., aby vypísal tlačivá na dopravnom inšpektoráte, ktoré podpisovala Q. O..

U obžalovanej Q. O. súd vzal do úvahy, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu A. II sp. zn.: 3T/21/2016 zo dňa 27.6.2019 jej bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorý jej bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 4 rokov spolu s probačným dohľadom. Q. O. žije v súčasnosti v slabých sociálnych pomeroch, je odkázaná na charitatívnu pomoc. Doteraz vykonávaný trest je pre ňu dostatočný aj za trestný čin, ktorého sa dopustila v prejednávanej príhode.

V zmysle § 124 ods. 2 Trestného zákona sa škodou rozumie aj ujma na zisku, na ktorý by poškodený inak vzhľadom na okolnosti a svoje pomery mal nárok alebo ktorý by mohol odôvodnene dosiahnuť.

Pri rozhodovaní o náhrade škody súd vychádzal z uplatneného nároku poškodeného V.a V. a upraveného nároku predloženého splnomocnencom poškodenej spoločnosti V. G. Q. Q. s.r.o. B.. Hoci poškodený V. V. má k dispozícii motorové vozidlo, ktoré mu podvodným konaním bolo predané, bol nútený za neho doplatiť ďalších 30.000,- Eur. Ak by tak neurobil, bol by vystavený riziku, že príde o motorové vozidlo aj o celoživotné úspory, za ktoré ho kúpil. V prejednávacom prípade mohla spoločnosť V. G. Q. Q. s.r.o. B. očakávať zisk výške 48.195,04 Eur a to pri zohľadnení vynaložených nákladov a finančných prostriedkov, ktoré doteraz získala.

Preto súd zaviazal obžalovaných v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku spoločne a nerozdielne nahradiť spoločnosti V. G. Q. Q., s.r.o., so sídlom V. XX, B., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 48.195,04 Eur a V.ovi V., nar. 12.5.1973, bytom A., F. XX škodu vo výške XX.000,- Eur.

K oslobodzujúcej časti rozsudku.

W. J. bol v bode 1/ obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry A. II sp. zn. 3Pv 294/14 zo dňa 22.4.2015 stíhaný pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, ako je uvedené vo výroku.

Z vykonaného dokazovania a zo skutkovej vety obžaloby vyplynulo, že W. J. so súhlasom spoločnosti V. G. Q. Q., s.r.o., B., postúpil na spoločnosť Q.-K., s.r.o., A. práva a záväzky súvisiace s predmetom financovania lízingu tohto motorového vozidla a predmetné vozidlo naďalej užíval bez súhlasu spoločnosti V. G. Q. Q., s.r.o., B..

Škoda tejto spoločnosti však nebola spôsobená tým, že vozidlo užíval obžalovaný bez jej súhlasu, ale tým, že počas jeho užívania nikto nesplácal lízingové splátky.

Z hľadiska objektívnej stránky trestného činu si mal podľa obžaloby obžalovaný prisvojiť cudziu vec, ktorá mu bola zverená.

Predmetom trestného činu v prípade prejednávaneho skutku je užívanie motorového vozidla. Poškodeným subjektom mohla byť preto iba spoločnosť Q.-K., s.r.o., A., ktorá po prevzatí záväzku obžalovaného bola oprávnená vec užívať za predpokladu, že by si z titulu prechodu užívacieho práva uplatňovala nárok na jeho užívanie, ktorému by obžalovaný bránil. K takému stavu vôbec nedošlo. Q. O. ako konateľka spoločnosti SH-K., s.r.o. A. nemala v úmysle vozidlo užívať, ale poskytnúť pomoc pri jeho predaji W.ovi J.ovi. Konanie Q. O. v rámci spoločnosti Q.-K., s.r.o. A., bolo iba prostriedkom na zakrytie podvodného konania obžalovaného W.a J.a, od ktorého spoločnosť V. G. Q. Q., s.r.o. B. už nemala možnosť vymáhať vrátenie vozidla ani úhradu predchádzajúceho záväzku. Q. O. však nemôže mať postavenie poškodeného, keďže je v prejednávacom prípade stíhaná ako spoluobžalovaná.

Spoločnosť V. G. Q. Q., s.r.o. B. bola spôsobená škoda protiprávnym konaním obžalovaného, ktorý podvodným spôsobom previedol vlastníctvo motorového vozidla na poškodeného V.a V. a pripravil tak spoločnosť V. G. Q. Q., s.r.o. B. o predpokladaný zisk.

Podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, nie je trestným činom.

Keďže skutok uvedený v obžalobe nebolo možné kvalifikovať ako trestný čin sprenevery, súd bol povinný obžalovaného oslobodiť spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Košice II. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.